برنا: جوان

فزای: بیفزای: اضافه کن

گرای: گرایش پیدا کن

رهنمای: راهنما

رامش: آرامش

میاسای: آسوده نباش

میفکن: میانداز، نینداز

گمان: حدس، فکر

ناخوش: بد

بهره داشتن: مفید بودن

بسی: بسیاری

پاسخ صفحه به صفحه درس فارسی پایه چهارم؛ طراح: سمیرا ابوالقاسمی

خِرَد و دانش

بخوان و حفظ کن

توانا بُوَد هر که دانا بوَد
ز دانش دل پیر، بُرنا بود

به دانش فزای و به یزدان گرای
که او باد، جان تو را رهنمای

بیاموز و بشنو ز هر دانشی
بیابی ز هر دانشی، رامشی

میاسای از آموختن، یک زمان
ز دانش میفکن، دل اندر گمان

چه ناخوش بوَد، دوستی با کسی
که بهره ندارد ز دانش، بسی

که بیکاری او ز بی‌دانشی است
به بی‌دانشان بر، بباید گریست

تن مُرده، چون مَردِ بی‌دانش است
که نادان به هر جای، بی‌رامش است

شاهنامه، فردوسی